

Sygn. akt I C 594/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Jolanta Burdukiewicz-Krawczyk**

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2013r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa Z. D.

przeciwko G. B.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

zabezpieczyć powództwo poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej na wynoszącym połowę udziale pozwanej w prawie własności nieruchomości położonej w Ł., dla której Sąd Rejonowy w Lęborku prowadzi księgę wieczystą nr (...), do wysokości kwoty 240.000 zł, w celu zabezpieczenia wierzytelności powoda Z. D. przeciwko pozwanej G. B. o zapłatę kwoty 200.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 18 kwietnia 2012r. i kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

W piśmie procesowym z dnia 7 stycznia 2013r. powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zapłatę poprzez obciążenie udziału powódki w prawie własności powyższej nieruchomości hipoteką przymusową tytułem zabezpieczenia należności głównej w wysokości 200.000 zł z odsetkami i kosztami postępowania. W uzasadnieniu wniosku o zabezpieczenie podniósł, że zabezpieczenie powództwa jest konieczne, ponieważ z informacji uzyskanych przez powoda wynika, że pozwana podjęła kroki w celu spieniężenia całego swojego majątku i opuszczenia kraju. Przemawia za tym dodatkowo fakt, że pozwana posiada podwójne obywatelstwo, a Prokuratura Rejonowa w B. skierowała przeciwko niej akt oskarżenia o przestępstwo przywłaszczenia. Udział w prawie własności nieruchomości jest natomiast jedynym składnikiem, z którego istnieje realna szansa na zaspokojenie należności powoda. Ponadto, nieruchomość ta jest obciążona dwiema innymi hipotekami, a uzyskanie zabezpieczenia w tej formie także przez powoda jest dla niego jedyną i ostatnią możliwością zaspokojenia należności objętych pozwem. Powód przyznał, że pozwana ma jeszcze udział w dwóch innych nieruchomościach, ale jedna z nich została już zajęta w postępowaniu egzekucyjnym, zaś druga stanowiła przedmiot przewłaszczenia na zabezpieczenie umowy pożyczki.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 730¹ § 1 k.p.c. strona może żądać udzielenia zabezpieczenia, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Z kolei zgodnie z § 2 art. 730¹ k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W ocenie Sądu, mając na uwadze zebrany materiał dowodowy stwierdzić należało, że na obecnym etapie postępowania roszczenie powoda jest uprawdopodobnione.

Powód domagał się w rozpoznawanej sprawie pierwotnie nakazania pozwanej wydania ruchomości – linii produkcyjnej do recyklingu. Powód twierdził, że wobec niespełnienia przez pozwaną warunków umowy, to jest braku zapłaty w całości ceny sprzedaży, uprawniony jest do żądania wydania mu linii produkcyjnej. W związku ze zmianą okoliczności faktycznych sprawy, a mianowicie wyzbyciem się przez pozwaną linii produkcyjnej, na rozprawie w dniu 20 grudnia 2012r. powód złożył pismo procesowe, w którym zmodyfikował żądanie, w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanej równowartości linii produkcyjnej tj. kwoty 200.000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 18 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty. Zdaniem Sądu, na obecnym etapie postępowania roszczenie powoda zostało uprawdopodobnione. Po pierwsze, w treści umowy sprzedaży linii produkcyjnej z dnia 17 stycznia 2012 r. strony zastrzegły, że w razie niezapłacenia przez pozwaną całości ceny, powód – „jako właściciel” – będzie uprawniony do domagania się wydania rzeczy. W świetle art. 589 kc. należało stwierdzić, że w treści umowy powód zastrzegł sobie własność sprzedanej pozwanej linii produkcyjnej aż do uiszczenia ceny. Nie sposób bowiem inaczej rozumieć określenia powoda w dalszym ciągu w umowie jako właściciela na wypadek braku zapłaty całości ceny. W ocenie Sądu prawdopodobne jest zatem, że – w myśl dyrektywy interpretacyjnej określonej w art. 589 kc., przeniesienie własności rzeczy nastąpiło pod warunkiem zawieszającym. Celem zastrzeżenia własności jest bowiem zabezpieczenie wiarygodności sprzedawcy o zapłatę ceny, przez co zmierza on do ochrony swoich interesów wyrażających się chęcią zapewnienia sobie ekwiwalentu za zbyte prawo (zob. wyrok SN z 16.09.2003r., IV CKN 468/01, nie publ.). Jednocześnie, wobec tego, że potwierdzenie roszczenia powoda do żądania w takim wypadku wydania rzeczy zostało zawarte w umowie, spełniony został wymóg pisemnego stwierdzenia zastrzeżenia własności, o którym mowa w art. 590 § 1 kc. Tym samym, skoro nie doszło do przejścia własności na pozwaną, powód uprawniony był do żądania wydania rzeczy. W razie zastrzeżenia własności rzeczy sprzedanej, kupujący, któremu rzecz została wydana, traci uprawnienie do posiadania rzeczy już wskutek zwłoki w zapłacie ceny (por. wyrok SN z 21.01.1999r., I CKN 955/97, OSNC 1999/01/169). Prawdopodobieństwo tego roszczenia potwierdza wniesienie przez prokuraturę przeciwko pozwanej aktu oskarżenia o czyn z art. 284 § 1 kk., a mianowicie przywłaszczenie mienia. Nie można zapominać, że już podstawą samego postawienia zarzutów w postępowaniu przygotowawczym jest to, że dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów (art. 313 kpk.). Na gruncie zaś postępowania incydentalnego o udzielenie zabezpieczenia, czyni to prawdopodobnym roszczenie powoda o wydanie. Skoro zaś pozwana wyzbyła się rzeczy stanowiącej własność powoda, to uzasadnione jest jego roszczenie o zapłatę równowartości linii produkcyjnej, której utrata stanowiła szkodę w jego mieniu.

Ponadto, pozwana nie stawiała się na rozprawę w dniu 20 grudnia 2012r., ani nie złożyła pisma w sprawie, w którym ustosunkowałaby się do żądania merytorycznie. Nie była przy tym wystarczająca informacja osoby podającej się za jej pełnomocnika, skoro w aktach sprawy brak jest do dnia dzisiejszego pełnomocnictwa procesowego. Tym samym, prawdopodobne jest na obecnym etapie wydanie wyroku w warunkach zaoczności, co uzasadni przyjęcie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe na podstawie art. 339 § 2 kpc.

Należy jednak podkreślić, że samo uprawdopodobnienie roszczenia na tym etapie postępowania, kiedy złożony został wniosek o zabezpieczenie, nie przesądza jednak automatycznie o jego zasadności, gdyż to będzie przedmiotem dalszego postępowania dowodowego i zostanie rozstrzygnięte w orzeczeniu kończącym sprawę.

W dalszej kolejności należało stwierdzić, że powód interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia upatrywał w tym, że zbycie nieruchomości przez pozwaną uniemożliwi powodowi zaspokojenie jej uzasadnionych roszczeń.

Sąd miał na uwadze, że obawa o przyszłe zaspokojenie, w której pozwana upatruje swój interes prawny musi być realna, a nie ogólnikowa, i powinna znajdować swoje uzasadnienie w okolicznościach sprawy (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 1961 r., 4 CZ 54/61, OSPiKA 1962, poz. 289).

W rozpoznawanej sprawie powód podał z jakich przyczyn i w jaki sposób doszło u niej do powstania obawy utraty zaspokojenia. (M. Iżykowski, Przesłanki zabezpieczenia powództwa, Palestra 1985, nr 11, s. 24). Mając na uwadze materiał zebrany w sprawie, należało stwierdzić, że powód uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, wyrażający się w konieczności zabezpieczenia możliwości wykonania orzeczenia w sprawie o zapłatę wobec sytuacji majątkowej pozwanej, której udziały we wszystkich nieruchomościach stanowiących jej majątek zostały bądź zajęte w trybie egzekucji, przewłaszczone na rzecz innych osób lub obciążone hipotekami. Twierdzenie powoda zostało uprawdopodobnione dołączonymi do wniosku o zabezpieczenie odpisami z ksiąg wieczystych nieruchomości. Takiej oceny nie zmienia zaś twierdzenie powoda, którego Sąd nie podziela, że już samo oskarżenie pozwanej o przestępstwo przewłaszczenia, uzasadnia przypuszczenie że będzie ona podejmowała działania zmierzające do ukrycia majątku i opuszczenia kraju. W ocenie Sądu byłoby to nieuzasadnione piętnowanie osób oskarżonych, co jest niedopuszczalne w świetle konstytucyjnej zasady domniemania niewinności.

Niemnie jednak ze względu na stan majątku pozwanej, uprawdopodobniony przez powoda w sposób wystarczający, Sąd stwierdził, że istotnie w celu zabezpieczenia jego roszczenia, zasadne jest obciążenie hipoteką przymusową udziału pozwanej w prawie własności nieruchomości położonej w Ł., , co wobec stanu jej majątku zabezpieczy możliwość wykonania orzeczenia nawet w razie sprzedaży nieruchomości. Zgodnie z art. 747 pkt 2 kpc., zabezpieczenie roszczeń pieniężnych nastąpić może przez obciążenie nieruchomości obowiązanej hipoteką przymusową. Wskazany sposób zabezpieczenia jest zatem zgodny z prawem i zapewniając powodowi wystarczającą ochronę prawną, nie obciąża pozwanej ponad miarę. Zastosowany sposób zabezpieczenia czyni zatem zadość postulatowi wynikającemu z art. 730¹ § 3 kpc.

Mając na uwadze przytoczone argumenty, na podstawie art. 730 § 1 kpc., 730¹ kpc. oraz 747 pkt 2 kpc. orzeczono jak w sentencji.

Z./

- 1) odnotować,
- 2) odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda oraz pozwanej z pouczeniem o zażaleniu oraz wraz z odpisem wniosku o zabezpieczenie i pisma procesowego z dnia 20 grudnia 2012 r. oraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy z dnia (...)
- 3) dodatkowo z urzędu doręczyć pełnomocnikowi powoda odpis postanowienia ze wzmianką o wykonalności /art. 743 § 2 kpc./
- 4) wezwać adw. M. J., powołującego się w faksie z dnia 20 grudnia 2012 r. na występowanie w charakterze pełnomocnika pozwanej do złożenia w terminie 3 dni pełnomocnictwa procesowego pod rygorem pominięcia wszelkich czynności procesowych dotychczas zdziałanych;
- 5) akta na termin.

Sędzia: